

При Франклина отъ страна на конгреса дойде пълковникътъ Джонъ Лоренсъ за да испроси чрезъ него отъ версайлския дворъ помощъ отъ пари, отъ хора и отъ флота. Франклинъ са обърни къмъ Вержена съ твърдъ горещи убѣждения и съ силни резони, поради своите опасни и продължителни припадъци той му писалъ: устарѣвамъ и отслабвамъ: отъ всичко видя, че азъ не ще можъ вече да са занимавамъ дълго време съ тъзи работа. Ето защо азъ са въсползовамъ отъ случая да кажѫ на ваше превъходителство, че днешнитъ обстоятелства сѫ най-критическите. Ако исками Англичанитъ да не завладѣватъ страната, то трѣбва да търсимъ благоприятенъ случай за отдѣлянето на Америка: владѣнietо на толкозъ обширни и плодородни страни ще придае на Англия много крѣпко основанье за бѫдѫщето и величие, чрезъ бѣрзото порастяне на търговията и чрезъ уголѣмяването на числото на солдатитъ и матроситъ; тогазъ Англичанитъ ще станютъ ужасъ на Европа и ще употребяватъ своята безнаказания наглостъ, свойственна на тѣхния народъ ». Верженъ раздѣляше мнѣнietо на Франклина, и Лудовикъ XVI уважи тѣхната просба. Едно количество отъ шестъ милиона фунта бѣше опредѣлено да распорежда Вашингтонъ, въ Америка испратиха дрѣхи, оръжия и всѣкакви други военни потреби. Между другото графъ Грасъ прие заповѣдъ да тръгне за тукъ съ флота отъ 26 линейни кораби отъ нѣколко фрегати, и съ нова войска.

Колкото за Франклина, той бѣше доста отрошенъ отъ последната си болесть и са стра-